

je, da je bolezen, ki mu je zadnja leta razjedala njegove čile moči, dozorela in z njo tudi sam. Tri mesece je bil priklenjen na bolniško posteljo, hudo je trpel, a tarna ni. Vdan v voljo božjo in previden s sv. zakramenti nas je zapustil v 43. letu svoje starosti. Pogreb se je vršil dne 8. julija ob obilni udeležbi sorodnikov, znancev in prijateljev, ki so prihiteli od blizu in daleč, da spremijo blagopokojnega k večnemu počitku. Ganljive poslovnice besede ob odprtem grobu je govoril brat Jožef. Počivaj v miru, dragi Franček, in na svidenje nad zvezdami! Žalujoci ženi in hčerki pa naše iskreno sožalje!

Središče ob Dravi. Preteklo nedeljo se je pri nas zgodilo več nesreč. Pri neki tekmi sta se dve dekleti močno vrezali s srpom, ena v roko, druga pa v nogo. Neki fant se je močno ponesrečil pri dirki. Očitno je, da je nedelja Gospodov dan. Ljudje tožijo, da je hudo, a ališalo se je še ob treh ponoči petje in nemir iz veselilnih prostorov. Zalostno je, da starši puščajo otroke pozno v noč na plesišču, in to celo brez nadzorstva. Slabi vzgledov nikjer ne manjka, posebno pa ne ob takih prilikah. — Posestniku Martinu Šavora je neznan uzmovič pri belem dnevu odnesel 2500 Din. Okraden je prodal dva konja, da bi si kupil sedaj enega močnega, tako pa nima sedaj ničesar, ne konja in ne denarja.

Hajdina pri Ptuj. Zadnji teden je blagoslovljena zemlja, njiva božja, sprejela v svoj objem dva cveta človeškega življenja in sicer enega utopljenca in eno učenko II. razreda hajdinske šole. Utopljenec je Josip Leončič, doma iz Cirkovljan v Medjimurju, ki je v Mariboru kot plesarski vajenec pri pleskanju dravskega mostu padel v deroče valove in 10 dni potoval sam sameat svojo zadnjo pot do groba na hajdinskem pokopališču. Le dobrih 17 let je imel, pa je moral zapustiti svet in svoje ljudi, ki so prišli z bridkimi solzami kropiti njegovo počivališče. Učenka pa je iz družine Petek-Kiselak v Slovenji vasi. Letos na Alojzijevo je prvič njeno srce prešlo presv. evharistično Srce Jezusovo. Žal, da se je bolezen njena tako tajno razvijala, da je odšla v večnost brez sv. Popotnice. Sicer pa je imela ona in njeni roditelji skrb za to dolžnost, saj so že vse potrebno pripravljali in mala bolnica je celo naročevala, kako ji

Za cerkveno ljudsko petje

smo vam pripravili cerkvene pesmarice, ki smo jim določili kar najnižjo ceno:

1. **Cerkvena ljudska pesmarica** samo po Din 3.—. Obsega 100 izbranih pesmi.
2. **Venec sv. pesmi**, obsega ravno 1000 cerkvenih pesmi, stane broš. Din 10.—, vezana Din 26.—. **Venec sv. pesmi in Molitev**, vez. v eni knjigi Din 30.—.
3. **Prijatelj otroški** (molitve in pesmi z notami za šolsko mladino), broš. Din 2.—, vez Din 5.50 in Din 7.50.
4. **Jezus, blagoslovi nas!** (Slomšekove blagoslovne pesmi z notami), Din 5.—.
5. **Kvišku srca** (pesmarica z notami), broš. Din 12.—, vez. Din 20.—.

Poleg teh naročajte tudi vse ostale cerkvene skladbe, novejšje in starejše, pri

TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

naj prinesejo podobice, ki jih je v šoli od g. župnika dobila, in naj ji dajo te spominke tudi seboj v grobek, kjer bo spančkala do dne vstajenja, njena duša pa bo, tako je rekla, molila za vse pri Bogu. Cveta dva, zvenela sta, a pri današnjih težavah življenja imata samo dobiček: iz nemira sveta sta se preselila v domovino miru!

Sv. Barbara v Halozah. Dne 6. julija nas je zapustil in v Gospodu mirno zaspal Jožef Petrovič, po domače Hrastinski Jožek, posestnik v Poharju, v 75. letu svoje starosti. Rajni je bil vnet častilec presv. Srca Jezusovega in Marijinega in član raznih cerkvenih bratovščin. Bil je dolgoleten naročnik naših kršćanskih časopisov »Slovenskega gospodarja«, »Glasnika presv. Srca Jezusovega« itd. Mnogokrat je tudi poromal k Mariji Bistrički na Hrvaško in na Svete gore. Pokojni Jože je bil v sorodstvu z umrlim vlč. g. župnikom Andrejem Podhostnikom na Rečici in z umrlim dijakom Jožefom Petrovičem, ki je bil v salezi-

janskem zavodu v Veržeju, a mu je nesrečna jetika prerano pretrgala nit življenja. Kot stric nadarjenega dijaka je vedno žaloval za njim ter želel, da bi skoro tudi on šel za njim. Prošnjo mu je Bog uslišal ter ga poklical v boljšo domovino, kjer ni trpljenja in žalovanja. Pogreb blagopokojnika se je vršil dne 8. t. m. ter se ga je udeležilo veliko število ljudi. Domači vlč. g. župnik Grobler mu je pri odprtem grobu govoril v zadnje slovo; opisal je nam blagega pokojnika in nas vzpodbujal, da posnemamo to, v čemer nam je bil zgled. Dragi Jože, počivaj v miru! Dobra dela, ki si jih storil, zlasti to, kar si storil revežem, naj ti ostanejo v večno plačilo!

Zavrč. Dne 14. t. m. je bil pokopan na pokopališču na Pobrežju pri Mariboru g. Anton Križ, bivši nadučitelj v Zavrču. Pokojnik je vzgojil tekom svojega 41letnega službovanja dve zavrčki generaciji. Bil je vesten in dober učitelj in vzgojitelj. Vsled svojih zmožnosti v gospodarstvu, posebej v vinarstvu, je usmerjal pouk v šoli vedno v praktično smer in tako dajal svojim učencem podlago za gospodarski napredek. Njegova vesela narava ga je v kljub šibkemu zdravju v mladosti ohranila do visokih let. Po dolgotrajni boguudani bolezni je opešal in zatisnil trudne oči. V imenu njegovih bivših šolarjev se mu je na grobu zahvalila v lepem govoru predsednica Marijine družbe iz Zavrča, gđ. Terezija Belšak iz Turskega vrha. Ohranimo blagega pokojnika v častnem spominu!

Konjice. Dne 1. julija je vozil Jožef Pristovnik, stanujoč na Vrhovljah pri Konjicah, seno iz Slov. Bistrice. Da bi, pelajoč se, lažje vodil konje, se je vsedel pred voz na oje. Toda nesreča nikoli ne počiva. Nenadoma je omahnil ter padel pod težko obložen voz. Kolo mu je šlo preko prs ter mu jih popolnoma zdrobilo; nesrečnej je na mestu izdihnil. Naj počiva v miru! — V Konjiški vasi je dne 8. t. m. umrl oče Peterlinek, ali po domače stari Suhač. Možu, kateremu je bila sv. vera najdražji zaklad, naj Bog da zaslužno plačilo! Žalujoci in nad vse pridni družini iskreno sožalje! — Krme imamo letos obilo. Tudi ječmen in pšenica se odlikujeta. Vinogradi in sadonosniki so slabši od lanskega leta, toda tudi s tem smo zadovoljni. Prosimo Boga, da nam vse to ohrani čez nevarno poletje.

Čez tri tedne pa je jedel že obilo in z veliko slastjo, ki je postajala vedno večja in se polagoma izprevrnila v lakoto.

In tako so se njegove moči krepile od dneva do dneva.

Ni pa ni tako spretno kakor ljubezen. In po ljubeznipolni spretnosti je Colnar okrevl.

Večkrat je zvečer stal pri oknu in gledal pozimske gore, ki so v mesečini tako kristalno blestele. Odprl je okno in globoko v se zajemal čisti zrak iz pozimskega gorskega sveta. In tedaj se je začela pretakati velika sreča po njegovi duši:

»Rešen!«

Starega učitelja najtežja pot.

Po noči, v kateri se je hudo boril in mučil sam s seboj, se je učitelj odpeljal v mesto — k Colnarjevemu zagovorniku. Ta je srčno pozdravil simpatičnega moža in rekel:

»Colnarjeva zadeva se razvija v dobro. Razprava se je obnovila in moja skrb bo, da bo vse hitro šlo. In potem bo ubogi Colnar zopet brez

vsakega madeža. Poskrbel bom tudi, da bo za trpljenje, ki ga je moral prestati, in za veliko škodo, ki jo je moral utrpeli zaradi devetletnega zavora pri svojem gospodarstvu, ki je prišlo skoraj na nič, prejel pošteno odškodnino, kolikor o odškodnini sploh lahko govorimo. Oh, ti nesrečni dokazi ovadbe, na katerih so zgrajene tako strašne obsodbe! Ta malopridni Jeras zaenkrat sicer trdi, da je bila le šala s to samoobtožbo, da bi dražil Medena. To pa mu ne bo nič pomagalo. Medenovo priznanje, ki ga je napisal pred svojo smrtjo, imamo; Jerasovo izžemanje je s pismeno denarno obljubo Medenovo dokazano, takozvani »protokol«, ki so ga vzeli presenečenemu zakonitemu pisarju Jerasu v mestu, je tudi predložen. Dokazana je Colnarjeva nedolžnost, dokazano je, da sta kriva Meden in Jeras. Seveda, kdo je resnični morilec Katrice Bogatčeve, je zavito v temo, tega nihče ne ve.«

Stari učitelj je sedel pred njim ves blede. S tresočim, komaj razumljivim glasom je rekel:

»Jaz vem, kdo je umoril Katrico.«

Konec sledi.

bi naj zabranili samomore. Kljub zastražanju je uspelo samomornim kandidatom, da so izvršili svoj namen. Skoro gotovo bo oblast za nekaj časa zaprla razgledni stolp, ker to odločno zahteva časopisje.

Prerokovanje iz kart.

Katra se je podala k prerokinji na karte. Prerokinja meša in premetava karte semintja. »Vaše zakonsko življenje je ogroženo«, oznanja iz kart, »vidim lepo rjavolasko, ki sledi liki senca vašemu možu in ga ne izpusti več. Vedno je poleg njega. Kamorkoli gre, povsod mu je za petami.« Katra je vzdihnila: »Uboga reval! Moj mož je namreč pismonoša.«